

AKO VOJSŤ DO KRÁĽOVSTVA?

Rodinná katechézka 164-2020 (751)

www.inky.sk

týždeň po 6. 12. 2020

... alebo trošku o duši a o tele, vzkriesení a tak.

BOŽIE SLOVO:

(Lk 13,22-25)

Čítanie zo sv. evanjelia podľa Lukáša: *Cestou do Jeruzalema [Ježiš] prechádzal mestami a dedinami a učil.* ²³ *Ktosi sa ho spýtal: "Pane, je málo tých, čo budú spasení?" On im povedal: ²⁴ "Usilujte sa vojsť tesnou bránou, lebo hovorím vám: Mnohí sa budú pokúšať vojsť, a nebudú môcť. ²⁵ Keď hospodár vstane a zatvori dvere a vy zostanete vonku, začnete klopať na dvere a volať: "Pane, otvor nám!" A on vám povie: "Ja neviem, odkiaľ ste!" Počuli sme Božie slovo!*

KATECHÉZKA

(porov. www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 11, 50, 116, 117, 398)

Ježišove slová z úryvku, ktorý sme práve počuli, sú veru vážne a naliehavé. Ako ale vojsť do Kráľovstva, aby sa dvere otvorili za nami a my sme ostali dnu – a nie nám pred nosom?

Sme jednota duše a tela. Do Božieho Kráľovstva vchádzame najprv dušou, až potom hmotným telom, ktoré sa k duši pridá a bude ako posledné premenené podľa duše.

Telom sme stále vo svete, stále v tej istej slabosti a krehkosti sveta a tela. Tak, ako Kristus, ktorý *"vzal si prirodzenosť sluhu, stal sa podobný ľuďom; a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka."* (Flp 2, 7)

Dušou sme ale povolani už teraz žiť v Kráľovstve, tak, ako ním bol aj Kristus. Navonok v telesnej slabosti človeka, ktorý potrebuje jesť a piť a potrebuje teplo a strechu nad hlavou, ktorý môže byť unavený, smädný a hladný, môže byť spútaný obyčajným povrazom, bičovaný a niekoľkými klincami pribitý na kus dreva. Vo vnútri už ale bol napln Božím Kráľovstvom, ako o Ňom svedčil sám Otec: *"Keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z vody. Vtom sa mu otvorilo nebo a on videl Božieho Ducha, ktorý ako holubica zostupoval a prichádzal nad neho. A z neba zaznel hlas: "Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie."* (Mt 3, 16-17) Sám Ježiš to o sebe vyhlásil: *"Ak ja Božím Duchom vyhánam zlých duchov, potom k vám prišlo Božie kráľovstvo."* (Mt 12, 28) *"... lebo Božie kráľovstvo je medzi vami."* (Lk 17, 21) - a bol to On sám, ktorý medzi nimi v tej chvíli stál. A aby aj učenici pochopili, nechal na okamih pred nimi prežiarit svoje telo vnútorným jasom svojej duše, svetlom Kráľovstva, keď sa pred nimi na Hore premenil. Keď potom zvíťazil na kríži, Jeho Telo, dovtedy krehké a smrteľné, sa pridalo a premenilo tiež. Vzkriesené už aj ono bolo oslávené, premenené, zbožštené. Toto je podstata toho opravdivého adventu, ktorým je celý náš život.

Dušou máme a musíme už teraz vojsť do Kráľovstva, už teraz v Kráľovstve žiť, už teraz žiť Boží Život v sebe, Boží Pokoj Božej Lásky a Jednoty medzi sebou a konať Božie Skutky vo svete. Písmo o tom hovorí znova a znova: *"... aby ste žili, ako sa patrí vzhľadom na Pána, a páčili sa mu vo všetkom, tým, že budete prinášať ovocie všetkých dobrých skutkov a rásť v poznaní Boha, ... On nás vytrhol z moci tmy a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna, v ktorom máme vykúpenie, odpustenie hriechov."* (Kol 1, 10.13-14) *"S ním ste boli pochovaní v krste a v ňom ste boli s ním aj vzkriesení vierou v moc Boha, ktorý ho vzkriesil z mŕtvych."* (Kol 2, 12) *"Blahoslavený a svätý, kto má podiel na prvom vzkriesení! Nad tými druhá smrť nemá moci, ale budú kňazmi Boha a Krista a budú s ním kralovať."* (Zjv 20, 6) To preto, lebo čo sa našej duše týka, je Božie kráľovstvo už tu, už prítomné – a najviac zo všetkého v Eucharistii, kde sa duša už teraz môže hostiť na samom večnom živote, Božom živote, sám Ježiš hovorí: *"Boží chlieb je ten, ktorý zostúpil z neba a dáva svetu život." Povedali mu: "Pane, vždy nám dávaj taký chlieb." Ježiš im povedal: "Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nikdy nebude hladovať, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť."* (Jn 6,33-35)

Súčasne ale vzkriesenie a Božie Kráľovstvo ešte len očakávame - pre svoje telo, pretože ako vtedy u Ježiša, aj u nás telo ostáva ešte stále v starej telesnej krehkosti a slabosti a neschopnosti očami vidieť Boha – a k duši, ktorá už večný život má, sa ešte len musí pridať. Ježiš hovorí: *"Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň."* (Jn 6,54) Pavol nám vysvetľuje: *"Teraz vidíme len nejasne, akoby v zrkadle, no potom z tváre do tváre. Teraz poznávam iba čiastočne, ale potom budem poznať tak, ako som aj ja poznaný."* (1Kor 13, 12) *"Veď naša vlasť je v nebi. Odtiaľ očakávame aj Spasiteľa Pána Ježiša Krista. On mocou, ktorou si môže podmaniť všetko, pretvorí naše úbohé telo, aby sa stalo podobným jeho oslávenému telu."* (Flp 3, 20-21)

Ján to vyjadril najlepšie, tento stav, keď už sme a súčasne ešte úplne nie sme vzkriesení s Kristom, keď napísal: *"Pozrite, akú veľkú lásku nám daroval Otec: voláme sa Božími deťmi a nimi aj sme. Preto nás svet nepozná, že nepoznal jeho. Milovaní, teraz sme Božími deťmi, a ešte sa neukázalo, čím budeme. Vieme však, že keď sa on zjaví, budeme mu podobní, lebo ho budeme vidieť takého, aký je."* (1Jn 3, 1-2)

Na konci sa alebo duša pridá k telu a zahynie spolu s ním v Pekle, alebo sa telo pridá k duši a bude oslávené spolu s ňou. O tom náš život na zemi je. Čo preváži? Duša? Telo? Vchádza naša duša už teraz do Neba, žije už teraz v Nebi, je už skutočne vzkriesená s Kristom, aby sa potom k nej nakoniec pridalo aj telo, premožené silou a jasom Ducha? Písmo nalieha: *"Milovaní, prosím vás ako cudzincov a pútnikov: zdržajte sa telesných žiadostí, ktoré bojujú proti duši,"* (1Pt 2, 11) *"lebo ak budete žiť podľa tela, zomriete. Ale ak Duchom umŕtvujete skutky tela, budete žiť."* (Rim 8, 13) Alebo je to naše telo, ktoré sťahuje dušu dole, k zemi, do sveta, aby nakoniec naveky zahynula v Pekle spolu s ním? *"Lebo mnohí, o ktorých som vám často hovoril a teraz aj s plačom hovorím, žijú*

ako nepriatelia Kristovho kríža. Ich koniec je záhuba, ich bohom je brucho a hanba je sláva tých, čo zmýšľajú pozemsky," (Flp 3, 18-19) narieka Pavol.

Toto je podstata nášho pobytu na zemi. Rozhodnúť sa, vyvoliť si: *"Žite duchovne a nebudete spĺňať žiadosti tela. Lebo telo si žiada, čo je proti duchu, a duch, čo je proti telu. Navzájom si odporujú, aby ste nerobili to, čo chcete. ... Tí, čo patria Kristovi Ježišovi, ukrižovali telo s vášňami a žiadosťami. Ak žijeme v Duchu, podľa Ducha aj konajme."* (Gal 5, 16-18.24-25) Žijeme jeden veľký celožitvotný advent, keď sme a súčasne ešte úplne nie sme v Kráľovstve, keď telo útočí a zväzda a my sa musíme rozhodovať, čo si vyvolíme, či telo alebo Kráľovstvo. *"Lebo vám hovorili: "V poslednom čase prídu posmievači, čo žijú podľa svojich bezbožných žiadostí." To sú tí, čo vyvolávajú roztržky, ľudia telesní, čo nemajú Ducha. Ale vy, milovaní, budujte sami seba na svojej presvätej viere a modlite sa v Duchu Svätom. Zachovajte sa v Božej láske a očakávajte milosrdenstvo nášho Pána Ježiša Krista pre večný život."* (Júd 1, 18-21) *"Ale kto vytrvá do konca, bude spasený."* (Mt 24, 13), varuje nás Písmo.

UVAŽUJEME:

Pavol apoštol píše známe slová: *„Sám Boh pokoja nech vás celých posväti, aby sa zachoval váš duch neporušený a duša i telo bez úhony, keď príde náš Pán Ježiš Kristus.“* (1 Sol 5,23) Skúste si to predstaviť: Hore Duch Svätý, ktorého sme ako Dar dostali pri krste. Ten nás ťahá hore, k Bohu, do Neba, k svätosti. Dole je telo, s jeho pudmi, žiadostivosťou, pozemské a svetské, ktoré nás ťahá dole, k zemi, k Peklu. A medzi nimi naša duša, naše ja. Ťahaná, preťahovaná Duchom a telom na obe strany. Kam sa necháme siahnuť? Kto nás pritiahne? Kam sa pohneme? Hore? Dole?

Vnímali ste svoj život takto? Ako vchádzanie duše, nášho ja, do Kráľovstva, aby sa k nej nakoniec pri vzkriesení pridalo aj telo, oslávené a premenené? Ako zabránenie tomu, aby nás telo – čiže starý človek v nás – stiahlo dolu, do temnoty a zatratenia? Ako to ovplyvní náš bežný život? Čo môžete v praxi aj hneď v tomto urobiť, zmeniť?